

овъ, Панайотъ Манковъ, Атанасъ Тодоровъ, Захария Великовъ и Никола п. Ивановъ, рѣшиха прѣзъ сѣщата вечеръ да излѣзатъ. Никола п. Ивановъ, по семейна милость падна въ несвѣсъ и остана. З. Великовъ като нѣмаше пушка, Г. Дразовъ помоли Филипа п. Георгиевъ да му даде неговата си и той я даде. Отъ градината на Н. п. Ивановъ, минаха въ дворътъ на Иванна Белиовъ, когото помолиха да отиде да види да ли е излѣзаль караула. Той отиде и видѣ че не бѣше излѣзаль. Тѣ формировани йоще въ дворътъ на Н. п. Ивановъ, трѣгнаха единъ слѣдъ други съ пушки, минаха покрай градътъ, не прѣзъ мостътъ на рѣка Тунджа защото тамъ се чуваше да лаятъ кучета, и понеже бѣше се расчуло, че нея вечеръ щѣха да излѣзатъ, прѣгазиха прѣзъ рѣката, излѣзаха на нивята и се отпразниха къмъ станцията. Като стигнаха, подсвирнаха. Георги Арнаутчито който чакаше при толумбата излѣзе при тѣхъ. (Това бѣше нагласено отъ Ив. Цанковъ да припачква около станцията.) Тѣ като го познаха попитаха за С. Дразовъ. Той имъ каза да почакатъ, додѣто издѣто извѣсти на Цанкова, защото имало и заптиета на станцията. Слѣдъ малко Цанковъ дойде при пристигналитѣ, които го попитаха за Ставри кждѣ. Той имъ каза, че въ сѣщата вечеръ го испроводилъ съ Стефанъ Сертъ-Костовъ и че ще ги чакатъ или на *Миндовата кюша* или на *Двата чучура* чюшмата въ лозята. Г. Дразовъ помоли Цанковъ да му даде чифтето си, защото той бѣше безъ пушка. Цанковъ му даде чифтето си. Опростиха се и се отпразниха за посоченитѣ мѣста. Пристигнаха при първото мѣсто и спорѣдъ дадениитѣ имъ знакъ, подсвирнаха три пѣти, но никой не имъ се обади. Опѣтиха се за второто — и като пристигнаха пакъ подсвирнаха, но другитѣ биле йоще по-горѣ и едвамъ